

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของลูกค้าธุรกิจต่อกิจกรรมลูกค้าสัมพันธ์ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เติ่นพัฒนกิจ อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง มีระเบียบวิธีการศึกษาดังนี้

3.1 ขอบเขตและวิธีการศึกษา

ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้จะทำการศึกษา ความคิดเห็นของลูกค้าธุรกิจต่อกิจกรรมลูกค้าสัมพันธ์ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เติ่นพัฒนกิจ อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีการบริหารลูกค้าสัมพันธ์ (Customer Relationship Management) มาใช้เป็นขอบเขตในการศึกษา ประกอบด้วย การระบุตัวลูกค้า (Identify) การแยกกลุ่มและวิเคราะห์พฤติกรรมของลูกค้า (Differentiate) การมีปฏิสัมพันธ์กับลูกค้า (Interact) และ การเสนอบริการอย่างเหมาะสม (Customize)

ขอบเขตประชากร

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ลูกค้าธุรกิจของ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเถินพัฒนกิจ ซึ่งทราบจำนวนประชากรที่แท้จริง ซึ่งมีสถานะเป็นผู้บริหารหรือเจ้าของกิจการ

ขนาดตัวอย่างและวิธีการคัดเลือกตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรร้านค้าที่มีศักยภาพในการพัฒนา CRM ที่แน่นอน จึงกำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 200 ตัวอย่าง โดยใช้ตารางขนาดตัวอย่างของ Seymour Sudman (คุณทลี รื่นรมย์, 2551:187) โดยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) และเลือกตัวอย่างโดยใช้วิธีตามสะดวก (Convenience Sampling) จากลูกค้าร้านธุรกิจในตลาดการค้าขายพื้นที่อำเภอเถินและอำเภอสบปราบ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 สาขา คือ ลูกค้าสาขาอำเภอเถิน และลูกค้าสาขาอำเภอสบปราบ กลุ่มละ 100 ตัวอย่างโดยใช้การแจกแบบสอบถาม (Questionnaire)

ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

ทำการเก็บข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) รวบรวมจากการเก็บแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของลูกค้าธุรกิจต่อกิจกรรมการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เติ่นพัฒนกิจ

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งสร้างตามวัตถุประสงค์และกรอบแนวคิดที่กำหนดขึ้น โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ประเภทธุรกิจของลูกค้าข้อมูลของผู้ที่ทำหน้าที่ซื้อสินค้า ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของลูกค้าธุรกิจที่มีต่อกิจกรรมการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เถินพัฒนกิจ โดยใช้มาตรวัดแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) การแบ่งระดับของความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1) ไม่เห็นด้วย (2) เฉยๆ (3) เห็นด้วย (4) และเห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เถินพัฒนกิจ ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถาม นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วย ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) และค่าเฉลี่ย (Mean) โดยแบบสอบถามในส่วนที่ 2 ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับ (คุณชาติ รื่นรัมย์, 2551) โดยแต่ละระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วย	4
ไม่แน่ใจ	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

โดยเกณฑ์ในการแปลความหมายความคิดเห็นของลูกค้านำต่อการจัดการลูกค้าสัมพันธ์ของห้าง
หุ้นส่วนจำกัด เถินพัฒนกิจนั้นสามารถแบ่งผลคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.49 หมายถึง เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 หมายถึง ไม่แน่ใจ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ซึ่งทั้งนี้จะดำเนินการวิเคราะห์ตารางแบบไขว้ (Cross tab) จำแนกตามสาขาที่
ให้บริการ และเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อจะได้ทราบถึงความคิดเห็นที่แตกต่างกัน

3.4 สถานที่ใช้ในการดำเนินการเก็บข้อมูล

สถานที่ดำเนินการศึกษาคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เถินพัฒนกิจ อำเภอเถินและอำเภอสบ
ปราบ จังหวัดลำปาง

3.5 ระยะเวลาที่ดำเนินการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่เดือน สิงหาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2557 และระยะเวลาที่
ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล วันที่ 15 – 28 กันยายน พ.ศ. 2557

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved